Løsningsforslag til eksamen i MAT1110, 10/6-2015

Oppgave 1. a) Vi partiellderiverer funksjonen $f(x,y) = 2x^2y + 2xy + y^2$:

$$\frac{\partial f}{\partial x} = 4xy + 2y = 2y(2x+1)$$

$$\frac{\partial f}{\partial y} = 2x^2 + 2x + 2y = 2(x^2 + x + y)$$

I et stasjonært punkt må begge de partiellderiverte være null. Fra det første uttrykket ser vi at skal $\frac{\partial f}{\partial x}$ være null, må y=0 eller $x=-\frac{1}{2}$. Vi drøfter disse tilfellene hver for seg:

 $\underline{y=0}$: Setter viy=0 inn i det andre uttrykket, ser vi at skal $\frac{\partial f}{\partial y}$ være 0, må $x^2+x=0$. Det betyr at x=0 eller x=-1. Dermed har vi de kritiske punktene (0,0) og (-1,0).

 $\frac{x=-\frac{1}{2}\text{: Setter vi }x=-\frac{1}{2}\text{ inn i det andre yttrykket, ser vi at skal }\frac{\partial f}{\partial y}\text{ være }0,}{\text{må }(-\frac{1}{2})^2-\frac{1}{2}+y=0.\text{ Dette gir }y=\frac{1}{4}\text{, og dermed er }(-\frac{1}{2},\frac{1}{4})\text{ et kritisk punkt.}}$

I alt har vi dermed tre kritiske punkter: (0,0), (-1,0) og $(-\frac{1}{2},\frac{1}{4})$.

b) Vi skal bruke annenderiverttesten til å avgjøre hva slags kritiske punkter vi har. De annenderiverte er

$$A = \frac{\partial^2 f}{\partial x^2} = 4y$$
, $B = \frac{\partial^2 f}{\partial y \partial x} = 4x + 2$, $C = \frac{\partial^2 f}{\partial y^2} = 2$

Vi bruker annenderiverttesten på hvert av punktene:

(0,0): Vi har A=0, B=2, C=2 og

$$D = \left| \begin{array}{cc} 0 & 2 \\ 2 & 2 \end{array} \right| = -4$$

Siden D < 0, er (0,0) et sadelpunkt.

(-1,0): Vi har A=0, B=-2, C=2 og

$$D = \left| \begin{array}{cc} 0 & -2 \\ -2 & 2 \end{array} \right| = -4$$

Siden D < 0, er (-1,0) et sadelpunkt.

 $(-\frac{1}{2}, \frac{1}{4})$: Vi har A = 1, B = 0, C = 2 og

$$D = \left| \begin{array}{cc} 1 & 0 \\ 0 & 2 \end{array} \right| = 2$$

Siden D > 0 og A > 0, er $\left(-\frac{1}{2}, \frac{1}{4}\right)$ et lokalt minimum.

Oppgave 2. Vi bruker først forholdstesten til å finne konvergensradien:

$$\lim_{n \to \infty} \left| \frac{a_{n+1}}{a_n} \right| = \lim_{n \to \infty} \left| \frac{\frac{(x-2)^{n+1}}{(n+1)2^{n+1}}}{\frac{(x-2)^n}{n2^n}} \right| = \lim_{n \to \infty} \frac{n|x-2|}{2(n+1)} = \frac{|x-2|}{2}$$

Rekken konvergerer når $\frac{|x-2|}{2} < 1$, dvs. når |x-2| < 2, eller med andre ord når 0 < x < 4. Rekken divergerer når $\frac{|x-2|}{2} > 1$, dvs. når x < 0 eller x > 4. De to grensetilfellene x = 0 og x = 4 må undersøkes nærmere:

 $\underline{x=0}$: Rekken er nå $\sum_{n=1}^{\infty} \frac{(0-2)^n}{n2^n} = \sum_{n=1}^{\infty} \frac{(-1)^n}{n}$. Dette er en alternerende rekke der størrelsen på leddene avtar mot null, og følgelig er rekken konvergent.

 $\underline{x=4}$: Rekken er nå $\sum_{n=1}^{\infty} \frac{(4-2)^n}{n2^n} = \sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n}$. Dette er en velkjent divergent rekke

Konklusjon: Konvergensintervallet er [0, 4).

Oppgave 3. a) Den stykkevis glatte kurven \mathcal{C}' vi får ved å sette sammen \mathcal{C} og \mathcal{D} , gjennomløper omkretsen til området vårt i postiv omløpsretning. Ifølge Greens teorem (ellet et av dets korollarer) er da

$$A = \int_{\mathcal{C}'} x \, dy = \int_{\mathcal{C}} x \, dy + \int_{\mathcal{D}} x \, dy$$

b) Vi observerer først at $\int_{\mathcal{D}} x \, dy = 0$ siden vi får dy = 0 når vi parametriserer linjestykket fra (0,0) til (2,0). For \mathcal{C} ser vi at $dy = (\pi - 2t) \, dt$, og dermed har vi

$$A = \int_{\mathcal{C}} x \, dy + \int_{\mathcal{D}} x \, dy = \int_{\mathcal{C}} x \, dy$$
$$= \int_{0}^{\pi} (1 + \cos t)(\pi - 2t) \, dt$$

Det er flere måter å løse dette integralet på. Den mest naturlige er kanskje å bruke delvis integrasjon med $u = \pi - 2t$ og $v' = (1 + \cos t)$. Da er u' = -2 og $v = t + \sin t$, og vi får

$$A = \int_0^{\pi} (1 + \cos t)(\pi - 2t) dt = \left[(\pi - 2t)(t + \sin t) \right]_0^{\pi} - \int_0^{\pi} (-2)(t + \sin t) dt$$
$$= -\pi^2 + 2\left[\frac{t^2}{2} - \cos t \right]_0^{\pi} = -\pi^2 + \pi^2 + 4 = 4$$

Oppgave 4. a) De to flatene skjærer hverandre når

$$x^2 + 2x + y^2 - 4y = 6 - x^2 - 2x - y^2 - 4y$$

dvs. når

$$x^2 + 2x + y^2 = 3$$

Fullfører vi kvadratet, får vi

$$(x+1)^2 + y^2 = 4$$

som viser at skjæringskurven er en sirkel som har radius 2 og sentrum i (-1,0). For (x,y)-verdier innenfor denne sirkelen ligger paraboloiden $z=6-x^2-2x-y^2-4y$ over $z=x^2+2x+y^2-4y$, og arealet til området avgrenset av flatene er dermed gitt ved

$$V = \iint_D \left[(6 - x^2 - 2x - y^2 - 4y) - (x^2 + 2x + y^2 - 4y) \right] dxdy$$
$$= 2 \iint_D (3 - x^2 - 2x - y^2) dxdy$$

der D er sirkelskiven $(x+1)^2 + y^2 \le 4$ med sentrum i (-1,0) og radius 2.

b) For å regne ut V skifter vi til polarkoordinater med sentrum i (-1,0), dvs. vi setter $x=-1+r\cos\theta$ og $y=r\sin\theta$. Jacobi-determinanten er r, og vi får

$$V = 2 \iint_D (3 - x^2 - 2x - y^2) dxdy = 2 \iint_D (4 - (x+1)^2 - y^2) dxdy$$
$$= 2 \int_0^2 \int_0^{2\pi} (4 - r^2) r d\theta dr = 4\pi \int_0^2 (4 - r^2) r dr$$
$$= 4\pi \int_0^2 (4r - r^3) dr = 4\pi \left[2r^2 - \frac{r^4}{4} \right]_0^2 = 4\pi [8 - 4] = 16\pi$$

Oppgave 5. a) Vi ser at

$$A_n \mathbf{v}_1 = \begin{pmatrix} 1 & 1 & \dots & 1 \\ 1 & 1 & \dots & 1 \\ \vdots & \vdots & \dots & \vdots \\ 1 & 1 & \dots & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ \vdots \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} n \\ n \\ \vdots \\ n \end{pmatrix} = n \mathbf{v}_1$$

som viser at \mathbf{v}_1 er en egenvektor med egenverdi n.

Dersom \mathbf{u} står ortogonalt på \mathbf{v}_1 , er $0 = \mathbf{v}_1 \cdot \mathbf{u} = u_1 + u_2 + \ldots + u_n$. Dermed er

$$A\mathbf{u} = \begin{pmatrix} 1 & 1 & \dots & 1 \\ 1 & 1 & \dots & 1 \\ \vdots & \vdots & \dots & \vdots \\ 1 & 1 & \dots & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} u_1 \\ u_2 \\ \vdots \\ u_n \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} u_1 + u_2 + \dots + u_n \\ u_1 + u_2 + \dots + u_n \\ \vdots \\ u_1 + u_2 + \dots + u_n \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ \vdots \\ 0 \end{pmatrix} = 0\mathbf{u}$$

som viser at **u** er en egenvektor med egenverdi 0.

Siden det finnes en *ortogonal* basis $\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_n$ som inneholder \mathbf{v}_1 , må alle de andre egenvektorene $\mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_n$ ha egenverdi 0. Det betyr at A_n bare har to forskjellige egenverdier n og 0, og at multiplisitetene er henholdsvis 1 og n-1.

b) Det er mange måter å løse denne oppgaven på. Fra a) vet vi at $\mathbf{v}_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix}$ er en egenvektor med egenverdi 3, og at alle vektorer som står normalt på \mathbf{v}_1 , er egenvektorer med egenverdi 0. Det er derfor nok å finne to innbyrdes normale vektorer som står normalt på \mathbf{v}_1 . En vektor $\mathbf{u} = \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix}$ står normalt på \mathbf{v}_1 dersom x+y+z=0. Ett naturlig valg er $\mathbf{v}_2 = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ -2 \end{pmatrix}$,

og et annet er $\mathbf{v}_3 = \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \\ 0 \end{pmatrix}$, og disse to er innbyrdes normale. Dermed er

$$\mathbf{v}_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix}, \quad \mathbf{v}_2 = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ -2 \end{pmatrix}, \quad \mathbf{v}_3 = \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \\ 0 \end{pmatrix}$$

en ortogonal basis av egenvektorer med egenverdier 3, 0 og 0 (det er mange andre ortogonale basiser av egenvektorer for A_3).

c) Anta at ${\bf v}$ er en egenvektor for A_n med egenverd
i $\lambda.$ Da er

$$A_n(a)\mathbf{v} = ((a-1)I_n + A_n)\mathbf{v} = (a-1)I_n\mathbf{v} + A_n\mathbf{v} = (a-1)\mathbf{v} + \lambda\mathbf{v} = (a+\lambda-1)\mathbf{v}$$

som viser at \mathbf{v} er en egenvektor for $A_n(a)$ med egenverdi $a + \lambda - 1$. Siden egenverdiene til A_n er n (med multiplisitet 1) og 0 (med multiplisitet n-1), så må vi for $A_n(a)$ ha:

a+n-1er en egenverdi med multiplisitet 1

a-1 er en egenverdi med multiplisitet n-1.

SLUTT